

Vi har lavet en trepartsaftale, som koster 6 mia. kr. netto – brutto omkring 8 mia. kr. Og ja, det er rigtigt, at der i forhold til delelementer i det her også er tale om nogle omlægninger.

Det, der er det helt afgørende, er, at uddannelsessektoren taget over en kam får et løft over årene, og der er i høj grad for en lille dels vedkommende tale om, at penge, der altså tidligere stod, kan man sige, basisbevilling, kvalitetsudvikling og andet på, er reaktiveret på anden vis og kommer ud i uddannelsessektoren igen. Det er sådan set det, det går ud på.

I øvrigt kan vi godt snakke mere om uddannelse i al almindelighed, men det må så blive, når den røde lampe slukker igen.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Christine Antorini for endnu en bemærkning.

Kl. 17:07

Christine Antorini (S):

Jeg må sige, at her lærte jeg endnu et nyt ord for, hvad man kan kalde en besparelse, nemlig reaktivering, omlægning.

Jeg er simpelt hen nødt til at spørge finansministeren: Er det ikke korrekt, at i forhold til samtlige professionsuddannelser – det er ikke et lille område, vi taler om, men det er samtlige professionsuddannelser – og jeg er nødt til at nævne dem igen: sygeplejersker, lærere, pædagoger, ingeniører, finansøkonomer, hele professionssektoren, har regeringen sammen med Dansk Folkeparti med den her finanslov beskåret de basisbevillinger, der er årsag til, at man rent faktisk kan have en basiskvalitet i uddannelserne? Det betyder f.eks., at den nye erhvervsakademiform starter i minus, selv om der ellers var en aftale om, at erhvervsakademierne skulle have en gevaldig saltvandsindsprøjtning.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:07

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, der er tale om, er, at den sum, vi bruger på de her områder, er en sum, der vokser over tid. Og så er det rigtigt, at ifølge trepartsaftalen, der blev indgået sidste sommer, er særlige kortere videregående uddannelser prioriteret op, og det er rigtigt, at for en meget lille del af finansieringens vedkommende er den hentet ved omlægning, som sætter sig i, at man så først på sigt får nogle basisbevillinger, man alt andet lige skulle have, men som man jo ikke har noget bevillings-

mæssigt tilsagn om. Det er der sådan set ikke noget hokuspokus i. Det afgørende er, og det gemmer sig jo alene i tallene, at når vi altså i rigtige menneskepenge investerer 6 mia. kr. i trepartsmidler, hvoraf en del altså går til den her uddannelsessektor, er der jo ikke basis for at tale om, at vi skærer ned på noget.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Orla Hav.

Kl. 17:08

Orla Hav (S):

Det går rimelig fornuftigt med økonomien, har finansministeren sagt, og det er også det skønmaleri, som regeringspartierne ordførere har malet tematisk hen over. Finansministeren kan jeg også citere for at have sagt i sit indlæg her, at målt op mod virkelighedens verden går det rigtig godt.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at AE Bladet, der udkom her i april måned, har en række overskrifter, som bl.a. hedder »Uligheden i Danmark er steget markant under VK-regeringen« og »Fattigdom er nu ikke kun et problem i København«, og det vil bl.a. sige, at 32.000 flere personer i Danmark er blevet omfattet af fattigdomsbegrebet, og at 50.000-60.000 børn lever i fattigdom i Danmark.

Finder finansministeren, at den retning, som det her er et udtryk for, lever op til det skønmaleri, som bliver tegnet af regeringens politik?

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 17:09

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg tegner ikke noget skønmaleri. Altså, jeg må sige, at jeg i virkeligheden bliver noget overrasket, når man bruger udtrykket skønmaleri om et udsagn om, at det går rimelig fornuftigt, og vi har en arbejdsløshed på 2 pct.; man skal jo 30 år tilbage for at finde så lav en arbejdsløshed. Vi har en historisk høj beskæftigelse. Hvis man så ikke må sige, at det er et udtryk for, at det går rimelig fornuftigt, uden at man bliver anklaget for, at man tegner et skønmaleri, så lever vi i hvert fald i to forskellige verdener.

Så hører jeg altså til dem, der gerne indrømmer, at der også er nogle dilemmaer i vores samfund – paradokser, om man vil – og det er et dilemma og et paradoks, at vi, samtidig med at det går rimelig fornuftigt og danskerne har en god økonomi og flere forbrugsmuligheder, også oplever et problem med udstødning, som jo ikke